Dorpsraad Halsteren

*E-mail dorpsraadhalsteren@gmail.com*
*Website: www.dorpsraadhalsteren.nl*
*fb: https://www.facebook.com/dorpsraadhalsteren*

**Persoonlijk bezorgd/afgegeven bij het gemeentehuis**

**Aan:**
College van Burgemeester en Wethouders van Bergen op Zoom

**Betreft:**
Aanvullende en integrale zienswijze inzake ontwerpbesluit onttrekking voetpad Vetterik – Kannewielseweg

Bergen op Zoom, 30 maart 2026

Geacht college,

Namens Stichting Dorpsraad Halsteren dienen wij hierbij een aanvullende en integrale zienswijze in op het ontwerpbesluit tot onttrekking van het voetpad tussen de Vetterik en de Kannewielseweg aan de openbaarheid.

Deze zienswijze dient te worden gelezen in samenhang met onze eerdere zienswijze, maar vervangt deze waar nodig en strekt tot volledige heroverweging van het ontwerpbesluit.

**1. Samenhang met handhaving en onjuiste toepassing beginselplicht**

Uit uw eigen correspondentie blijkt dat:

- sprake is van een overtreding van artikel 2:10 APV doordat het pad feitelijk is afgesloten;
- en dat het pad juridisch kwalificeert als openbare weg.

Desondanks kiest het college ervoor niet handhavend op te treden vanwege “concreet zicht op legalisatie”.

Deze redenering is juridisch ondeugdelijk:

- het legalisatieperspectief wordt door het college zelf gecreëerd;
- een nog te nemen besluit kan niet dienen als rechtvaardiging om niet te handhaven;
- hiermee wordt de beginselplicht tot handhaving feitelijk uitgehold.

**2. Bindende kracht van het civiele vonnis**

De rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft op 20 maart 2024 vastgesteld dat het voetpad een openbare weg is in de zin van artikel 4 Wegenwet.

Deze vaststelling heeft gezag van gewijsde en bindt ook het bestuursorgaan.

Het college kan deze rechtsvaststelling niet:

- negeren,
- relativeren door feitelijke wijzigingen,
- of via bestuursrechtelijke besluitvorming feitelijk ongedaan maken.

Dat het pad fysiek is verwijderd, is juist het gevolg van een onrechtmatige situatie, die handhaving vereist.

**3. Onrechtmatige "fait accompli"-benadering**

Het ontwerpbesluit komt er feitelijk op neer dat:

omdat het pad niet meer aanwezig is, onttrekking gerechtvaardigd is.

Deze redenering is in strijd met fundamentele rechtsbeginselen.

Een bestuursorgaan mag geen voordeel ontlenen aan:

- een illegale situatie;
- het uitblijven van handhaving.

Dit is strijdig met:

- het rechtszekerheidsbeginsel;
- het fair play-beginsel;
- en het verbod van détournement de pouvoir.

**4. Onvoldoende en onevenwichtige belangenafweging**

Het college kent doorslaggevend gewicht toe aan belangen van perceeleigenaren, terwijl:

- het algemeen belang van openbaarheid onvoldoende is gewogen;
- de cultuurhistorische waarde van het kerkepad onvoldoende is betrokken;
- het maatschappelijke gebruik structureel wordt onderschat.

Een openbare weg dient naar zijn aard een algemeen belang. Beperking daarvan vereist een zwaarwegende en deugdelijk gemotiveerde belangenafweging, die hier ontbreekt.

**5. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel (art. 3:2 Awb)**

De besluitvorming is onzorgvuldig, omdat:

- geen onafhankelijk onderzoek is verricht naar historisch gebruik en feitelijke situatie;
- relevante stukken (zoals koopinformatie en verklaringen) niet kenbaar zijn betrokken;
- geen serieuze poging is gedaan tot mediation of alternatieve oplossingen.

**6. Veiligheidsaspecten en bereikbaarheid voor hulpdiensten onvoldoende onderzocht en gemotiveerd**

Het college stelt dat onttrekking van het voetpad geen nadelige gevolgen heeft voor de veiligheid, omdat een alternatieve route beschikbaar zou zijn.

De Dorpsraad acht deze motivering ondeugdelijk en onvolledig, mede gelet op de bereikbaarheid voor hulpdiensten.

**a. Geen onderzoek naar bereikbaarheid voor hulpdiensten**

Er is geen enkel objectief onderzoek verricht naar:

- de bereikbaarheid van percelen en omgeving voor brandweer, ambulance en politie;
- de aanrijdtijden bij calamiteiten;
- de mogelijkheid tot benadering vanuit meerdere zijden.

Juist bij (semi-)doodlopende structuren, zoals de Vetterik, is **tweezijdige bereikbaarheid** essentieel voor effectieve hulpverlening.

**b. Belang van tweezijdige ontsluiting**

Het voetpad vormt een directe verbinding tussen de Vetterik en de Kannewielseweg en draagt daarmee bij aan:

- alternatieve aanrijroutes voor hulpdiensten;
- spreiding van bereikbaarheid bij blokkades of calamiteiten;
- snellere toegang voor hulpverlening te voet (bijvoorbeeld bij medische noodsituaties).

Het verwijderen van deze verbinding leidt tot een **vermindering van de redundantie in het netwerk**, hetgeen vanuit veiligheidsoogpunt onwenselijk is.

**c. Strijd met uitgangspunten hulpverlening en ruimtelijke veiligheid**

Binnen algemeen aanvaarde veiligheidsprincipes geldt dat:

- gebieden bij voorkeur vanuit meerdere zijden bereikbaar moeten zijn;
- alternatieve routes beschikbaar moeten zijn bij calamiteiten;
- en barrières voor snelle toegang moeten worden voorkomen.

Het ontwerpbesluit staat haaks op deze uitgangspunten.

**d. Geen integrale veiligheidsafweging**

Het college heeft nagelaten om:

- advies in te winnen bij hulpdiensten;
- een integrale veiligheidsanalyse uit te voeren;
- of de gevolgen voor rampenbestrijding en crisisbeheersing te beoordelen.

Hiermee is het besluit in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel (art. 3:2 Awb).

**e. Onevenredigheid**

Indien door het besluit:

- aanrijdtijden toenemen,
- bereikbaarheid wordt beperkt,
- of hulpverlening wordt bemoeilijkt,

is sprake van een onevenredige aantasting van de veiligheid en daarmee van een zwaarwegend algemeen belang (art. 3:4 lid 2 Awb).

**7. Strijd met rechtszekerheid en precedentwerking**

Door een pad dat door de rechter als openbaar is aangemerkt alsnog te onttrekken:

- wordt de rechtszekerheid van burgers aangetast;
- ontstaat precedentwerking;
- en wordt het vertrouwen in de overheid ondermijnd.

**8. Onevenredigheid van het besluit**

De gevolgen van het besluit zijn ingrijpend:

- definitief verlies van een historisch kerkepad;
- aantasting van recreatieve en sociale functies;
- verlies van cultuurhistorisch erfgoed;
- mogelijke verslechtering van verkeersveiligheid.

Daartegenover staat geen zwaarwegend belang dat deze inbreuk rechtvaardigt.

**9. Conclusie**

Het ontwerpbesluit:

- is in strijd met de beginselplicht tot handhaving;
- miskent de bindende kracht van het civiele vonnis;
- berust op een ondeugdelijke motivering;
- is onzorgvuldig voorbereid;
- en leidt tot een onevenredige uitkomst.

Het college heeft verder de veiligheidsaspecten, inclusief de bereikbaarheid voor hulpdiensten, onvoldoende onderzocht en gemotiveerd. Dit vormt een zelfstandige en zwaarwegende grond om het ontwerpbesluit niet in stand te laten.

**10. Verzoek**

De Dorpsraad verzoekt het college om:

1. af te zien van het voornemen tot onttrekking van het voetpad;
2. alsnog over te gaan tot handhaving van de openbaarheid van het pad;
3. een zorgvuldige heroverweging te maken met inachtneming van alle betrokken belangen;
4. en de veiligheid van voetgangers expliciet en objectief te laten onderzoeken.

Wij behouden ons alle rechten voor, waaronder het instellen van bezwaar en beroep.

Hoogachtend,
Namens bestuur Stichting Dorpsraad Halsteren

[redacted]
dorpsraadhalsteren@gmail.com

**Aan het college van burgemeester en wethouders**
**van de gemeente Bergen op Zoom**

***Betreft publicatie in het Gemeenteblad 2026, 120315 getiteld***
***"Onttrekking aan de openbaarheid Vetterik – Halsteren"***

**Halsteren, 31 maart 2026**

Geacht college,

Hieronder vindt u mijn commentaar op en kanttekeningen bij het in de aanhef genoemde ontwerpbesluit. De tekst in blauw is de letterlijke tekst uit het ontwerpbesluit. Daaronder treft u telkens mijn commentaar aan.

In een civielrechtelijke uitspraak uit 2024 heeft de rechtbank Zeeland-West-Brabant vastgesteld dat in geval van het voetpad sprake is van een openbare weg in de zin van artikel 4 van de Wegenwet. De feitelijke en juridische situatie komen niet overeen. Door de onttrekking aan de openbaarheid wordt de feitelijke en juridische situatie gelijkgetrokken.

Het ontwerpbesluit spreekt over de feitelijke situatie van het voetpad en doelt daarbij op de verdwijning van het pad alsgevolg van een illegale afsluiting door de bewoners van Vetterik 4. Daar deze zogenoemde feitelijke situatie in 2021 tot stand is gekomen door onrechtmatig handelen dient dit handelen door de gemeente met terugwerkende kracht te worden veroordeeld en zeker niet beloond met een erkenning van de status quo. Immers, de Wegenwet geeft duidelijk aan dat een grondeigenaar wiens weg openbaar is, de weg niet zelfstandig uit de openbaarheid kan onttrekken. Onttrekking is voorbehouden aan het bevoegd gezag, dat in deze verzuimd heeft handhavend op te treden. Dus het is een gotstpe om dit onrechtmatig handelen "te goeder trouw" te noemen. zoals later in dit ontwerpbesluit staat geschreven. Iedereen dient zich aan de wet te houden.

Het ontwerpbesluit gaat dus geheel ten onrechte uit van een feitelijke situatie, die door het onrechtmatig handelen van de bewoners in feite niet mag bestaan. Over een feitelijke situatie, zoals hier bedoeld, kan pas gesproken worden als het pad 30 achtereenvolgende jaren fysiek afgesloten is geweest (Wegenwet art. 7 sub 1). Het pad is evenwel pas sinds 2021 afgesloten.
De conclusie dient te zijn dat de doorgang tussen Vetterik 4 en Kannewielseweg 19 nog steeds als openbaar moet worden gezen. De juridische situatie volgens een uitspraak van de rechtbank Zeeland-West-Brabant, komt dus naadloos overeen met de situatie zoals deze feitelijk zou moeten zijn.

Desondanks blijkt uit het ontwerpbesluit dat de gemeente de juridische situatie en de feitelijke situatie (bedoeld wordt het illegaal afgesloten en opgeheven pad) met elkaar overeen wil laten komen, niet door te kiezen voor de meest voor de hand liggende en het recht dienende optie het pad conform de Wegenwet weer in ere te herstellen. Blijkens het ontwerpbesluit heeft de gemeente voor een tweede optie gekozen, die inhoudt dat de juridische status van het pad, verankerd in de Wegenwet, met een onttrekking uit de openbaarheid wordt opgeheven. De rechter lijkt voor deze optie inderdaad ruimte te geven en laat de keuze aan de gemeente.
Perrsoonlijk verbaast het mij dan weer dat er geen consequenties verbonden worden aan

het onwettig afsluiten en laten verdwijnen van het pad, noch door de rechter, noch door de gemeente. Integendeel! Door de openbaarheid op te heffen beloont de gemeente juist dit gedrag. Ik vraag mij af of men daarbij heeft nagedacht over de mogelijke precedentwerking van dit besluit.
Overigens wekt het ontwerpbesluit sterk de indruk dat de keuze voor optie twee op voorhand al gemaakt was. Er diende alleen nog een tekst in elkaar geflanst te worden, inclusief spelfout in de titel, die een fundament onder deze keuze zou moeten leggen. Wat mij betreft is dat een betrekkelijk bouwvallig fundament geworden.

Het te onttrekken voetpad, met een lengte van ca. 50 meter, werd alleen gebruikt door voetgangers.

Dat het pad alleen gebruikt wordt door voetgangers wil nog niet zeggen dat de Wegenwet niet van toepassing is, op grond waarvan tot onttrekking uit de openbaarheid overgegaan zou kunnen worden. De Wegenwet verstaat onder "wegen" ook allerlei verkeersbanen voor beperkt gebruik, zoals rijwielpaden, voetpaden, jaagpaden, dreven, molenwegen, kerkwegen.

Het onverharde pad is niet opgenomen op de gemeentelijke wegenlegger, wordt niet door de gemeente onderhouden en er liggen geen nutsvoorzieningen onder of nabij.

Dat de doorgang niet is opgenomen in de gemeentelijke wegenlegger en daarom niet onder de Wegenwet zou vallen is ook al onjuist en zeker geen reden tot onttrekking uit de openbaarheid. Volgens de Wegenwet is een weg openbaar als deze in de wegenlegger staat OF als de weg 30 jaar lang onafgebroken voor eenieder toegankelijk is geweest. Ik kan persoonlijk getuigen dat deze 30 jaren ruimschoots gehaald worden. Sinds begin jaren 70 van de vorige eeuw kom ik bij mijn inmiddels lang geleden overleden schoonouders op de Vetterik. Zelf ben ik sinds 2000 bewoner van de Vetterik. Al die jaren ben ik er persoonlijk getuige van geweest dat de doorgang vrij door iedereen gebruikt kon worden. De opeenvolgende toenmalige bewoners van Vetterik 4 hebben daar nooit bezwaar tegen aangetekend. Als dit nog niet overtuigt, dan misschien het verhaal van een enkele jaren geleden overleden dame, in 1925 geboren en getogen op de Vetterik, die al als kind vaak gebruik maakte van de doorgang, onder meer om naar de school van de nonnekes in Halsteren te lopen.
Ander bewijs van het langdurig bestaan van de doorgang vormen de straatnaambordjes "Vetterik" bij de Kannewielseweg, aanvankelijk op een inmiddels lang geleden afgebroken schuur en daarna op een door de gemeente aangebrachte gebruikelijke straatnaampaal. Na de illegale afsluiting van het pad door de bewoners van Vetterik 4 heeft de gemeente op verzoek van hen de paal verwijderd. Achteraf heeft iemand van de gemeente toegegeven dat dit niet had mogen gebeuren
Dat de doorgang niet door de gemeente werd en wordt onderhouden komt voort uit het feit dat deze niet in de gemeentelijke wegenlegger is opgenomen. Hierboven heb ik al aangegeven dat opname in de wegenlegger geen vereiste is om onder de Wegenwet te vallen. Als een pad niet in de wegenlegger is opgenomen maar wel 30 jaar onafgebroken voor eenieder toegankelijk is geweest dan is de Wegenwet weldegelijk van toepassing.

Het pad vervult geen functie voor de afwikkeling van bestemmingsverkeer vanaf de Kannewielseweg, maar fungeerde als voetpad voor directe omwonenden. Het pad kon al enige tijd niet meer gebruikt worden omdat het fysiek door de eigenaren is afgesloten.

Aan de zuidzijde van de Vetterik bevindt zich een ontsluitingsroute voor voetgangers via een pad over boerengrond naar de Stapelakker. Deze ontsluiting dient tevens als "nooduitgang" wanneer de doorgang naar en van de Kannewielseweg om wat voor reden geblokkeerd is. Tot de illegale afsluiting in 2021 vervulde het voetpad naar de Kannewielseweg voor de bewoners van de noordkant van de Vetterik onder meer ook deze functie van nooduitgang.
Dat de enige in- en uitgang naar en van de Vetterik voor verkeer op wielen geblokkeerd kan raken, ook voor voetgangers, is niet denkbeeldig. Het gaat om een smal stukje onverharde weg waar alleen personenauto's en busjes langs kunnen. Vanwege het holle karakter van het weggetje kunnen voetgangers, fietsers en auto's niet gelijktijdig passeren. Regelmatig is de doorgang versperd, omdat een busje de draai niet kan maken en in de doorgang geparkeerd wordt. Van tijd tot tijd voeren werklui van de gemeente of andere organisaties op of rond dit weggetje werkzaamheden uit. Calamiteiten waarbij de hele boel voor langere tijd is afgesloten zijn tot op heden gelukkig nog niet voorgekomen, maar zijn in de toekomst niet uit te sluiten. In het geval dat ambulance en/of brandweer door een blokkade gehinderd worden is het voor de bewoners van de Vetterik een geruststellende gedachte dat zij over deze nooddoorgangen beschikken.

Het pad is te goeder trouw fysiek afgesloten door de eigenaren (plaatsing poort, haag op erfgrens). Niet onttrekken betekent dat de beplanting moet worden verwijderd, de doorgang moet worden hersteld en verkeer moet worden geduld.

Na bestudering van dit ontwerpbesluit, met al zijn gebrekkige en foutieve argumentatie, begin ik te begrijpen waarom er niet gezocht wordt naar het evenwicht in de belangenbehartiging. Het belang van de bewoners van Vetterik 4 dient te prevaleren, hetgeen onder het kopje "Belangen van de eigenaren" schrijnend tot uitdrukking komt. Over dat "te goeder trouw" illegaal afsluiten van de doorgang heb ik het hierboven al gehad. Vervolgens wordt het opruimen van poort, beplanting en haag (in werkelijkheid een handvol jonge coniferen), kortom het afbreken van een illegale afsluiting, bij het niet onttrekken als bezwaarlijk gekenmerkt, terwijl dit op grond van een wetsovertreding juist verplicht zou moeten worden gesteld.

Het pad loopt over hun eigendommen langs hun huizen, beïnvloedt hun woongenot en geeft een gevoel van onveiligheid.

De volgende krokodilletraan die de gemeente namens de bewoners plengt betreft het pad dat over hun eigendommen langs hun huizen loopt en hun woongenot en gevoel van onveiligheid zou beïnvloeden. Mag ik zo vrij zijn op te merken dat de bewoners indertijd dit perceel met woning hebben gekocht in de volle wetenschap dat er een openbaar pad langs hun huis loopt. Dat hun woongenot en gevoel van veiligheid in het geding zouden kunnen komen, hadden zij kunnen voorzien. Ik heb verschillende generaties vorige bewoners van dit pand gekend, maar heb nooit iemand horen klagen over hun woongenot en gevoel van veiligheid.
In dit licht bezien is het een gemiste kans dat de gemeente de suggestie van de rechter, het voetpad naar elders op het perceel te verplaatsen, niet heeft overgenomen. Zowel het woongenot als het gevoel van onveiligheid van de bewoners zouden daar baat bij kunnen hebben, terwijl de belangen van de andere betrokkenen verzekerd zouden zijn geweest. Een evenwichtige belangenbehartiging van haar burgers behoort toch tot de basistaken van een gemeeente, zou je zeggen. Dat hier de belangen van de bewoners prevaleren boven die van andere betrokkenen lijkt mij buiten kijf te staan.

Tussen de Vetterik 4 en de Kannewielseweg 19 in Halsteren loopt van oorsprong een onverhard voetpad. Dit voetpad is onderdeel van een pad dat vroeger werd gebruikt om vanuit het buitengebied naar de kerk in Halsteren te lopen.

Het ontwerpbesluit lijkt cultuurhistorische waarde pas aan het pad te willen hechten wanneer het aantoonbaar onderdeel heeft uitgemaakt van een kerkepad. Hoewel in tegenspraak met de tekst in het ontwerpbesluit (zie hierboven) luidt de conclusie dat dit niet direct aantoonbaar is. Dit lijkt mij een terechte gevolgtrekking. Het enige duidelijke kerkepad op de Vetterik begint aan de zuidkant, kruist de Stapelakker en loopt verder over de Koepel tot de Gamma. In het verleden liep het pad achter het voormalige klooster aan de Halsterseweg door naar de Zoom.
Wat historische kaarten inderdaad wel aantonen is dat er in het verleden een zeker netwerk van paden bestond, waarvan het voetpad naar de Kannewielseweg een laatste restant is. Zo zijn tot in de vorige eeuw op deze manier Vetterik en Spinolaberg met elkaar verbonden geweest. Maar ook die paden zijn op zeker moment verdwenen. In dit licht bekeken heeft de doorgang naar de Kannewielseweg weldegelijk historische betekenis.
In groter verband bezien maakt de Vetterik deel uit van het dorp Halsteren. Bij de herindeling in 1997 heeft de provincie aangegeven dat Halsteren zijn dorpse en landelijke karakter zoveel mogelijk dient te behouden. Dat dorpse en landelijke karakter komt onder meer tot uitdrukking in de, vaak onverharde, weggetjes en paden, veelal op particuliere gronden. In de loop der jaren zijn verschillende van deze dorpse en landelijke kenmerken verdwenen. Deels door noodzakelijke nieuwbouw, maar ook alsgevolg van illegale sluitingen.door grondeigenaren. Elk verdwenen weggetje of pad komt in mindering van het dorpse en landelijke karakter van Halsteren en dat is veelal onomkeerbaar.
Wanneer de gemeente de illegale sluiting van de noordelijke doorgang voor voetgangers op de Vetterik legitimeert, kan daarvan bij vergelijkbare situaties een precedentwerking uitgaan. Immers, iedereen met illegale sluitingsplannen weet dat men daarmee bij de gemeente Bergen op Zoom gemakkelijk wegkomt.

Beoordeeld is of de afsluiting evenredig is tot de met het besluit beoogde doel. Van een pad is geen sprake meer.

Onder het kopje Evenredigheid wordt uitgegaan van het gegeven dat het pad niet meer bestaat. Hierbij wordt volledig voorbijgegaan aan het feit dat de bewoners het pad eigenmachtig hebben laten verdwijnen, hetgeen in strijd is met het bepaalde in de Wegenwet. Daarnaast heeft de gemeente verzuimd handhavend op te treden. Wanneer de gemeente deze gang van zaken niet als wetsovertreding erkent, kan precedentwerking in de toekomst niet uitgesloten worden.

Hoewel omwonenden geen gebruik meer kunnen maken van het pad, wordt dit niet onevenredig geacht omdat vanuit de Vetterik voor voetgangers nog steeds binnen acceptabele loopafstand ontsluiting mogelijk is op de Kannewielseweg

Zoals ik hierboven heb betoogd hebben de omwonenden weldegelijk belang bij een open doorgang. Dit om verzekerd te zijn van een “nooduit/ingang” in geval dat de nog enig overgebleven doorgang van en naar de Kannewielseweg geblokkeerd is. Door dit gegeven niet te erkennen is sprake van onevenredigheid.

Minder woongenot en veiligheidsgevoel valide argumenten zijn welke de onttrekking aan de openbaarheid van het voetpad rechtvaardigen.

Verplaatsing van het pad is een alternatief dat recht doet aan het woongenot en veiligheidsgevoel van de eigenaren. Minder woongenot en veiligheidsgevoel zijn hierdoor geen valide argumenten die de onttrekking van het pad aan de openbaarheid rechtvaardigen. Bovendien hebben de eigenaren indertijd het perceel en woning gekocht met inbegrip van de openbare doorgang, waarbij minder woongenot en veiligheidsgevoel voorzien hadden kunnen worden.

Het individueel belang van de eigenaren bij onttrekking aan de openbaarheid, dient naar ons oordeel zwaarder te wegen dan het algemeen belang, recreatieve mogelijkheden en ontsluiting, dat gediend is met behoud van de openbaarheid van het voetpad.

Het besluit bestuderend stel ik vast dat alle peilen gericht zijn op deze eindconclusie. Hier en daar moest nog aan een knop gedraaid worden om peilen in de goede richting te sturen. Het gebruik van pertinente onjuistheden wordt daarbij niet geschuwd. Zelfs het nog resterende spaarzame cultuurhistorisch erfgoed moet er aan geloven. Op het eind van het verhaal komt dan uiteindelijk de hele aap uit de mouw. Het belang van de individuele eigenaren dient zwaarder te wegen dan het algemeen belang van de omwonenden.
De indruk wordt gewekt dat het pleidooi van de advokaat van de bewoners van Vetterik 4 de belangrijkste inspiratiebron voor het besluit is geweest. Dit valt af te leiden uit het gegeven dat sommige argumenten dusdanig zijn geselecteerd c.q. aangepast dat zij vooral het belang van de genoemde bewoners dienen. Dit is een techniek die advokaten niet vreemd is en nu kennelijk door de gemeente is overgenomen.

**Verantwoording**
Nog even voor alle duidelijkheid het volgende. Hoewel de bewoners van Vetterik 4 wel de aanstichters zijn van deze zaak, is mijn commentaar niet zozeer op hen gericht. Ondanks de bezwaren die ik heb vind ik het te begrijpen dat zij strijden voor hun eigen belangen. De motivatie achter mijn zienswijze op het ontwerpbesluit heeft, naast mijn uitdrukkelijke wens naar een evenwichtige gemeentelijke belangenafweging wars van vooringenomen standpunten en conform artikel 3,4 van de Algemene wet bestuursrecht, ook te maken met het niet denkbeeldige gegeven dat ik als bewoner van de zuidzijde van de Vetterik ooit met een vergelijkbare illegale onttrekking van de openbaarheid van de zuidelijke ontsluitingsroute te maken kan krijgen. Mocht dit onverhoopt gebeuren dan willen wij erop kunnen vertrouwen dat de lokale overheid niet alleen zegt evenredigheid na te streven, maar het ook doet!

**Post scriptum**
Deze zienswijze heb ik tevens per email verzonden.

**U hoog achtend en met vriendelijke groeten,**

[redacted]

INGEKOMEN
1 APR. 2026

Betreft Zienswijze op publicatie in het Gemeenteblad
van Bergen op Zoom
Jaargang 2026 nummer 120315
Titel Onttrekking aan de openbaarheid Vetterik – Halsteren

College van burgemeester en wethouders
Postbus 35
4600 AA Bergen op Zoom

INGEKOMEN
0 2 APR. 2026

College van B&W
Postbus 35
4600 AA
Bergen op Zoom

Betreft: Ontwerpbesluit LG12032026 Onttrekking aan de openbaarheid – Halsteren

Halsteren, 1 april 2026

Geacht college,

Wij hebben bovengenoemd ontwerpbesluit en de motivering beoordeeld.

Als bewoners van [redacted] hebben wij geen bezwaar om het betreffende voetpad aan de openbare weg te onttrekken.

Ten aanzien van het punt Veiligheid in het ontwerpbesluit willen wij echter wel de volgende punten onder de aandacht brengen:

1. De huidige doorgang naar de Vetterik vanuit de Kannewielseweg voldoet volgens de brandweer niet aan de breedte eisen. De vrije doorgang is minder dan de noodzakelijke 4,2 meter breed; er is geen verharding.
2. Verder is door de brandweer al vastgesteld dat een brandweerauto niet zonder schade aan brandweerauto en de tuinen van Vetterik 2 en Vetterik 6 de draai kan maken naar Vetterik 1-3-4-5. Het keren van een brandweerauto in het zandpad van Vetterik 1-3-4-5- is nagenoeg onmogelijk omdat het pad doodlopend is (buitenbochtstraal is minder dan 10 meter). De bereikbaarheid van Vetterik 1-3-4-5 is daarom onvoldoende.
3. Het begin van het huidige zandpad tussen Kannewielseweg en Vetterik heeft vrijwel continue diepe kuilvorming en moddervorming (zeker in regenachtige periodes). De gemeente voert sinds kort regelmatig herstelwerkzaamheden uit door de kuilen met zand/puin te vullen. Maar na 2 weken is de situatie weer hetzelfde (diepe kuilen, zachte ondergrond). De berijdbaarheid voor brandweerauto -en/of andere hulpdiensten is dus eveneens onvoldoende.
4. Er is op dit moment geen andere aanrijroute voor hulpdiensten naar de Vetterik beschikbaar dan via de Kannewielseweg.

Op basis van bovenstaande verzoeken wij het college van B&W:

1. Opstellen van veiligheidsplan voor de woningen gelegen aan de Vetterik in het geval van calamiteiten
2. Overleg en communicatie van het veiligheidsplan met bewoners
3. Daar waar mogelijk maatregelen te treffen ten behoeve van het verhogen van het veiligheidsniveau. Hierbij valt onder andere te denken aan het verharden van (een deel) van het zandpad
4. De situatie van de Vetterik op te nemen in de documentatie van de hulpdiensten opdat er direct passend gereageerd kan worden in het geval van calamiteiten.

Wij vernemen graag uw reactie.

[redacted]